

de Anlæg, der findes der, og der vil medgaa, om end ikke den samme Beføstning, som her er Tale om, saa dog alligevel en temmelig betydelig Beføstning for at aflutte Anlægene der. Jeg mener altsaa, at der er Grund til at gaa ogsaa til dette Anlæg og tilhøje at gjøre det. Der er ganske vist ikke stillet Billaar, men der gives heller ikke saa gode Betingelser, som med Hensyn til den anden Del af Havnen, og det er jo ogsaa sikkert, at den Administration, som hører til — det er Pladsleie — vil Havnevesenet være i Stand til at magte og udføre paa tilfredsstillende Maade. — Man kunde nu videre spørge: Hvorfor giver man saa ikke Koncession paa et saadant Anlæg, da den jo er søgt? — I hvert Fald vil det jo være Rigsdagen bekendt ved Ting, som foreligger her, at der er en Mand, der har ønsket Koncession paa et saadant Anlæg og har forment at kunne forstaae Pengen til Raadighed. Om Pengene kunde staaes, anser jeg nu ikke for godtgjort, men det behøver jeg jo ikke at fordybe mig i. Det forekommer mig, at det er rimeligt, at Havnen selv beholder den Sag i sin Haand. Det forekommer mig ikke, at det er Grund til at give Koncession paa Anlæg af den Bestaaffenhed, hvilket vilde betyde det samme som at give Vedkommende Leilighed til strag og til hvilken som helst Pris og Dilem at udbytte de vedkommende Arealer. Det tror jeg ikke er Opgaven for Anlæg af den Bestaaffenhed, og derfor tror jeg ikke, at man burde give Koncession paa dem, selv om man kunde det, hvad man vel at maeste ikke kan, og derfor tror jeg, at det er rigtigt at gaa den Vej, som man her er staaet ind paa.

Men een Ting turde jeg dog have Lov til at sige overfor det ærede Medlem, nemlig det, at det, at det fra forskjellige Sider er vist Interesse for Anlægget, og at man har villet lægge Høj til, hvis man kunde staae Midlerne til Bete, det turde jeg dog have Lov til at tage som et Tegns paa, at der ogsaa er en altsid Interesse til Stede for at tilvædringe Anlægget. Saa siger det ærede Medlem, at Regeringen ingen Udtalelser har at støtte sig til; Havneraadet har ikke udtalt sig for et Anlæg her. Ja, Havneraadets Flertal har dog udtalt sig for at anvende Havnearealer til et saadant Anlæg, og selv om det ikke kan siges at være

en bestemt Udtalelse for et Frihavnsanlæg, forekommer det mig dog implicit at ligge deri. Et Mindretal, som jeg kender, saar godt fra Havneraadets, det har altid eksisteret i alle Retninger har udtalt sig bestemt imod det. Men andre Autoriteter have ikke udtalt sig derfor. Saa, jeg tillader mig dog at læse Grosferersocietetets Betænkning lidt anderledes end det ærede Medlem, og jeg skal tillade mig at citere lidt af den. I 1887 spurgte Indevrigsministeriet Grosferersocietetet, om det vilde anbefale Anlægget af en mindre Fridok paa 40,000 Kvadratalen til en Begyndelse, hvilket Havnen selv skulde tage i sin Haand. Dette mente Grosferersocietetet at maatte fravaare, idet det sagde, at dette er for lidt, det vil ikke betyde noget Ordentligt, og saa henholdt man sig til Feilagerkommissionens Betænkning af 22de Juni 1881, hvor det udtales, at det efter og efter snart i en Menneskealder er foreslaaet af Handelsstanden at gaa til et Frihavnsanlæg. Et Mindretal i Grosferersocietetets Komite, det var Grosferer Melchior, anbefalede at gaa til denne Begyndelse, men Flertallet fravaadede det, idet det blandt andet udtalte, at der maatte vælges et større Anlæg med Plads til industriel Virksomhed, at efter dets Formening var den fornødne Kapital tilstede til en Udvidelse af Handelsvirksomheden, og at Frihavnen kunde faae stor Betydning med Hensyn til Laan paa Væder. Jeg maa maaske her indstøje en Bemærkning, som jeg glemte for, nemlig at det Selstaa, der maatte overtage Havneanlægget, jo samtidig ogsaa vilde kunne overtage Virksomheden med Laan paa Væder, til hvilken det i høj Grad er Trang. Det er mig ikke ubekendt, at det dertil behøvedes betydelige Udbringninger i Lovgivning, men det kunde man jo nok overkomme. Altsaa Grosferersocietetet har efter min Formening paa en for mig tilfredsiggørende Maade udtalt sig for Anlægget af en Frihavn, og det vil være det ærede Medlem bekendt, at jeg ved Henvendelse til Havneraadet i Har har henvist til denne Udtalelse, og jeg tror nok, at man i alt Fald Grosferersocietetets Formand har været enig med mig om, at da Udtalelsen en Gang forelaa, behøvede man ikke at træde den en Gang til. Den omhandlede Feilagerkommissionens Betænkning af 22de Juni 1881, som Grosferersocietetet henhol-